

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΦΙΛΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
“Ο ΘΕΟΦΙΛΟΣ”

Μέλος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Ερασιτεχνικού Θεάτρου
ΑΙΤΑ / ΙΑΤΑ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
2000

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

Αφορμή για την παράστασή μας "Αποκάλυψις" είναι το κείμενο "Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ" του θυαγγελιστή Ιωάννη, το οποίο και αποτελεί τη βασική έμπνευση της δουλειάς μας.

Θεωρώντας ότι τα δεινά της σημερινής εποχής προσεγγίζουν ή πραγματώνουν τις προφητείες του Ιωάννη θέσαμε σαν αρχικό μας στόχο τη δραματοποίηση αποσπασμάτων του έργου του.

Στην πορεία των δοκιμών, μάς αποκαλύφθηκε ένα κείμενο με τεράστια δυναμική, η οποία λειτούργησε καταλυτικά πάνω μας και μάς έσπρωξε σε περιοχές που καθόλου δεν είχαμε φανταστεί αρχικά. Αποφασίσαμε να κρατήσουμε το αποτέλεσμα αυτής της ψυχοσωματικής έκφρασης της ομάδας και έτσι δομήσαμε την παράσταση σε δύο άξονες:

- α) τον αρχικό, που έχει σχέση με τις προφητείες του Ιωάννη και
- β) αυτόν που προέκυψε μέσα από τις δοκιμές και έχει να κάνει με τον

κόσμο και τις αισθήσεις που η "ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ" μας αποκάλυψε...

Δύο "αποκαλύψεις" λοιπόν, η μια γέννημα της άλλης!

Η παράστασή μας είναι ποτισμένη από τις προσωπικές "στιγμές" κάθε μέλους της ομάδας, στιγμές που γεννήθηκαν στη διάρκεια των δοκιμών και φώτισαν το περιεχόμενο της κάθε σκηνής.

Καθώς η διαδικασία των δοκιμών και του ψυχοσωματικού ΣΤΟΥΝΤΙΟ συνεχίζεται, πιστεύουμε ότι η παράσταση βασισμένη στους δύο άξονες που ανέφερα παραπάνω, θα εξελίσσεται διαρκώς.

Η παράλληλη προβολή οπτικού υλικού, είναι η ματιά - σχόλιο του Στρατή Τσουλέλλι πάνω στις σκηνές, μια συνεργασία που πιστεύουμε ότι βρίσκεται μόνο στην αρχή...

Ανδρέας Σεφτελής
Μάιος 2000

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

Σκηνοθεσία, Δραματοποίηση	Ανδρέας Σεφτελής
Επιμέλεια κίνησης	Αναστασία Θεοδοροπούλου
Επιλογή οπτικού υλικού	Στρατής Τσουλέλλης
Φωτισμοί	Κώστας Καρατζάς
Μουσική επιμέλεια	Ανδρέας Σεφτελής
Μακιγιάζ	Μαρία Βενιανάκη

Παίζουν:

Θάλεια Αγιασώτου	Μάκης Μπενάκης
Ρούλα Ζητούνη	Αντώνης Μυλωνάκης
Αναστασία Θεοδοροπούλου	Θέμης Οσμανλής
Βίκυ Καλπάκα	Χριστίνα Παύλου
Ντέσσυ Κομνηνού	Αγγέλικα Πολιτάκη
Μαρία Κουφάκη	Ευαγγελία Τζαφέρη
Ευδοξία Λυκιαρδοπούλου	

Αποσπάσματα από την "Αποκάλυψη" του Ιωάννη, σε παράφραση του Ηλία Πετρόπουλου, ακούγονται από τον Ανδρέα Σεφτελή.

Επεξεργασία οπτικού υλικού: Γιώργος Τσαγκαρέλλης

Μοντάζ οπτικού υλικού: Χρήστος Βαλασέλλης

Φωτογραφίες προγράμματος: Στρατής Τσουλέλλης

Αποκάλυψις

Σκηνή 1η:

Τα φώτα της Πόλης ή το τέλος μιας εποχής.

Μουσική:

Charlie Chaplin, "City Lights"

Σκηνή 2η:

Κόσοβο ή το παιχνίδι της σφαγής.

Μουσική:

Bill Laswell, "Invisible Design"

Σκηνή 3η:

Το παιχνίδι των παιδιών ή το ταξίδι στη μνήμη.

Μουσική:

Ηρακλής Πασχαλίδης, "Το κουκλοθέατρο"

Σκηνή 4η:

Τα μάτια της φρίκης ή η επόμενη μέρα.

Μουσική:

David Darling, "In Motion"

Σκηνή 5η:

Το τάνγκο ή το παιχνίδι των φύλων.

Μουσική:

Ηρακλής Πασχαλίδης, "Dialogue avec la mort"

Σκηνή 6η:

Άσπρες Γραμμές ή οι τεχνητοί παράδεισοι.

Μουσική:

Melle Mel, "White Lines"

Χορογραφία:

Αναστασία Θεοδοροπούλου

Σκηνή 7η:

Ο χορός του θανάτου ή το πέρασμα στην άλλη όχθη.

Μουσική:

David Darling, "In Searching"

Σκηνή 8η:

Η αρχή.

Μουσική:

Arvo Pärt, "De Profundis"

Η σκηνή είναι εμπνευσμένη από μια γόνιμη συνάντηση με το Γιώργο το Στέλιο και το Γιώργο.

Τους ευχαριστούμε.

Αποκάλυψις

Αποκάλυψις

ΙΩΑΝΝΟΥ "ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ"

Αποσπάσματα σε παράφραση Ηλία Πετρόπουλου.

Κεφ. στ'. ".....Και οι Εφτά Θωρακοφόροι με τα Εφτά Οπλοπολυβόλα ετοιμαστήκανε να πυροβολήσουν.

Κι ο πρώτος επυροβόλησε. Κι έριξε χαλάζι και Φωτιά ανάμικτα με Αίμα που έπεσε στη Γη. Και τόνα τρίτο της Γης κατακάнке, και τόνα Τρίτο απ'τα δέντρα κατακάнке, κι όλο το χλωρό χορτάρι κατακάнке.

Κι ο Δεύτερος Θωρακοφόρος επυροβόλησε. Κι ένα πυριφλεγές βουνό έπεσε στη Θάλασσα, κι έγινε τόνα τρίτο της Θάλασσας Αίμα, κι εψόφισαν τόνα τρίτο από τα Ύαρια του Γιαλού, και τόνα τρίτο των Καραβιών έχάθη.

Κι ο τρίτος Θωρακοφόρος επυροβόλησε. Κι έπεσε απ'τα Ουράνια ένας Κομήτης - καιγότανε σα λαμπάδα -

κι έπεσε στόνα τρίτο των Ποταμιών και στις Πηγές. Και τόνομα του Κομήτη ήτανε Φαρμάκι. Κι έγιναν τα Νερά φαρμάκι αληθινό και πολλοί Άνθρωποι απέθαναν απ'τα νερά γιατί φαρμακώθηκαν.

Κι ο Τέταρτος Θωρακοφόρος επυροβόλησε. Και ελαβιώθηκε η κορφή του Ήλιου και η άκρη της Σελήνης κι όλα τ' Αστέρια μαζί. Και Κα να σκοτείνιασε ο Ουρανός κι ούτε πια εφώτιζε η Μέρα' και η Νύχτα τα ίδια....."

Κεφ. στ' "...Και είδα πως σαν άνοιξε την Σφραγίδα την Έκτη μεγάλης Σεισμός έγινε, κι ο Ήλιος εμαύρισε σαν μαύρος τουρβάς, και το Φεγγάρι κατακόκκινο ίδιο αίμα, και τ' Αστέρια τ' ουρανού επέσανε στη γη καθώς πέφτουνε τα Ξερόσυκα απ' τη συκιά όταν φυσάει άνεμος παλαβός, κι ο Ουρανός εσχίστηκε σαν

Αποκάλυψις Αποκάλυψις

χαρτί, και τα βουνά και τα Νησιά
ταρακουνήθηκαν, κι οι Βασιλιάδες
της Γης και οι Υπουργοί και οι
Στρατηγοί και οι Πλούσιοι και οι
Άρχοντες και οι Ζητιάνοι και οι
Φτωχοί εκρύφθηκαν στις σπηλιές
και στις χαράδρες και Παρακαλού-
σαν τα βράχια και τα κοτρόνια: πέ-
στε πάνω μας και πλακώστε μας
για να σωθούμε απ' τη Φωνή του
Θεού κι από την Οργή του Λαού·
γιατί έφτασε η Μαύρη Μέρα, και
ποιος δύναται να σταθεί;....."

Κεφ. ιστ' ".....Κι ο Έβδομος εσκόρπι-
σε την Μπουκάλα του στον Αέρα.
Και βγήκε Φωνή δυνατή απ' το Πα-
λάτι του Ουρανού, απ' τον Θρόνο,
που είπε: Έγινε! Κι έγινε Χλαπαταγή
με Αστραπές και Φωνές και Βροντές.
Και Σεισμός μεγάλος έγινε τέτοιος
όπου δεν ματάγινε αφότου υπάρχουν
Άνθρωποι στη Γη· τόσο πολύ μεγά-

λος Σεισμός ήτανε. Και η Μεγάλη
Πολιτεία σκίστηκε στα τρία. Και οι
Πόλεις των Εθνών γκρεμίστηκαν.
Και η Ξακουστή Μόσχα θυμήθηκε
πως αυτό είναι το Φαρμακωμένο
Ποτήρι που της χρωστάγανε οι Προ-
δομένοι. Και κάθε Νησί έχαθη. Και
τα Βουνά δεν εβρέθηκαν. Και χαλά-
ζι, χοντρό σαν καρύδια, πέφτει
απ' τον Ουρανό πα στους ανθρώπους.
Κι αυτό το Χαλάζι ήτανε ανυπόφο-
ρο Κακό κι οι Άνθρωποι εβλαστήμι-
σαν γιαυτό τον Αθέατο Πατέρα....."

Κεφ. ιστ' "...Κι ο Τέταρτος περέχυσε
με την Μπουκάλα του τον Ήλιο για
να καταφέρει να ξεματίσει τους
Ανθρώπους. Και ξεματίστηκαν οι
Άνθρωποι από την μεγάλη Κάψα.
Και βλαστήμισαν την ώρα που γεν-
νήθηκαν.

Μα, δεν μετανόησαν, ούτε εδόξασαν
τον Αθέατο Πατέρα....."

Η αποκάλυψη του Ιωάννη

Uberto Eco (από το κεφ. "Η αρχή της ιστορίας")

Η Αποκάλυψη του Ιωάννη, δεν μιλάει, για την επίγεια βασιλεία. Υπάρχουν, βέβαια, στρατιές εκδικητών, αποτελούνται όμως από αγγέλους: τελικός σκοπός, η Ουράνια Ιερουσαλήμ. Έτσι γεννιέται η έννοια μιας Ιστορίας της Σωτηρίας που είναι παράλληλη με την ιστορία της επίγειας πόλης αλλά και ανεξάρτητη. Και η παράδοση των Πατέρων δεν θα έχει παρά να την αναπτύξει.

Έτσι η Αποκάλυψη αρχίζει το ταξίδι της σε διπλό δρόμο και θα δημιουργήσει δύο παραδόσεις. Η μια θα είναι η παράδοση που θα κερδίσει τη μάχη για την ερμηνευτική και θεολογική κυριαρχία: αποκορύφωμα, αλλά και αφετηρία για τις "ορθόδοξες" αναγνώσεις θα είναι η πόλη του Θεού του Αυγουστίνου. Η άλλη θα είναι η παράδοση των αιρετικών και των περιθωριακών που κάθε τόσο θα χρησιμοποιούν την Αποκάλυψη για να επεξεργαστούν προγράμματα επαναστατικής ή ασκητικής αυστηρότητας, της αυστηρότητας των "μικροομάδων", ταυτίζοντας κάθε φορά τους εκπρόσωπους της επίγειας πόλης και του Θηρίου της Εκκλησίας με την κοσμική εξουσία, με τον Πάπα, με τους διευθυνμένους ιερείς, με το Κράτος, με τον Καπιταλισμό, ή και με τη σύγχρονη βιομηχανική και μηχανοκρατούμενη κοινωνία. Και τα δύο ρεύματα θα συγκλονίζονται από μίαν ελπίδα και έναν τρόπο: ελπίδα, επειδή

η Αποκάλυψη υπόσχεται μια τελική σωτηρία και μίαν επίγεια κοινότητα, την κοινότητα των εκλεκτών που μπορεί να ζουν στα πλαίσια της επίσημης Εκκλησίας, μπορεί όμως και να βρίσκονται σε αντίθεση με αυτήν, να σχηματίζουν ομάδες και η επίσημη Εκκλησία να τις μάχεται και να τις κατακρεουργεί· και τρόμο, επειδή ο δρόμος που οδηγεί στην οριστική κατάληξη της ιστορίας είναι γεμάτος απερίγραπτες φρικαλεότητες (ο Ιωάννης δε διστάζει να τις περιγράψει όλες, χωρίς έλεος) και, οπωσδήποτε, πριν από την τελική λύτρωση, υπάρχει ένα τραγικό πρόβλημα που πρέπει να λυθεί, και το μόνο ερώτημα είναι πότε αυτό το πρόβλημα θα εμφανισθεί μπροστά μας. Έτσι, από τους πρώτους κιόλας χριστιανικούς αιώνες, η Αποκάλυψη γεννάει άγχος κι ελπίδα: άγχος επειδή τα χρονικά περιθώρια είναι στενά και το ξεκαθάρισμα των λογαριασμών πλησιάζει, κι ελπίδα, επειδή μας έχει δοθεί η υπόσχεση της σωτηρίας. Κατά παράδοξο τρόπο, λοιπόν, το όραμα της Πάτμου είναι το βιβλίο της σιγουριάς και, ταυτόχρονα, της αβεβαιότητας: είμαστε σίγουροι ότι η ιστορία έχει έναν τελικό σκοπό, κι αυτός ο σκοπός είναι ο θρίαμβος των καλών, νιώθουμε όμως και αβεβαιότητα, γιατί ο δρόμος που καταλήγει σ' αυτό το σκοπό είναι γεμάτος τρομακτικά και καταστροφικά γεγονότα.

**ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΦΙΛΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
"Ο ΘΕΟΦΙΛΟΣ"**

Μέλος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Ερασιτεχνικού Θεάτρου (ΑΙΤΑ /ΙΑΤΑ)

Το ΠΟ. ΚΕ. Φ.Ο.Μ. "Ο Θεόφιλος" συμπληρώνει φέτος 24 χρόνια ζωής και δράσης στο
Θέατρο - Μουσική - Λογοτεχνία - Εικαστικές Τέχνες - Λαογραφία - Παραδοσιακές Τέχνες.

Στις 29-3-1995 εγκαινίασε

Την ΑΙΘΟΥΣΑ ΘΕΑΤΡΟΥ - ΤΕΧΝΩΝ όπου λειτουργούν:

1. Τμήμα Θεάτρου (STUDIO) - Μουσείο Ερασιτεχνικού Θεάτρου & Βιβλιοθήκη
2. Τμήματα Λογοτεχνίας, Μουσικής, Ζωγραφικής και GALLERY - Ph.O.M.
3. Αίθουσα "Λεσβιακής Βιβλιοθήκης" με αρχειακό υλικό. Εκδίδει την περιοδική έκδοση Λεσβιακών Γραμμάτων-Τεχνών "ΜΥΤΙΛΗΝΗ" (τόμοι 5), "Πληροφοριακό Δελτίο" κ.λ.π.
4. Αίθουσα CINEMA - ΦΟΜ: Κινηματογραφικές προβολές - Συναντήσεις
5. Ίδρυσε το ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΑΙΓΑΙΟΥ (1997), με προοπτικές στην Ε.Ε.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑ ΑΝΕΒΑΣΕ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΕΡΓΑ

- 1979: "Ο ΑΦΕΛΗΣ", Κωμωδία του Δημ. Ψαθά.
1980: "ΑΦΑΛΟΤΡΥΠΙΔΑ", Λεσβιακή μουσική επιθεώρηση, Αναστασέλλη-Χατζημανώλη.
1981: "ΜΙΚΡΟΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ", Κωμωδία του Δημ. Ψαθά.
1982: "Π' ΑΝΑΠΟΥΔΟΥΣ", Λεσβιακή ηθογραφία του Γ. Πασπάτη.
1984: "ΕΞΟΧΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ Ο ΕΡΩΣ", Κωμωδία του Δημ. Ψαθά.
1987: "ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ", Δράμα του Αλ. Πάρνη.
1988: "Η ΡΟΥΔΙΑ", Κωμωδία σε μυτιληνιά ντοπιολαλιά του Α. Αραβανόπουλου.
1988: "4 ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΑ" (Χεμινγκουάι, Στρίνμπεργκ, Ουίλιαμς, Μουρσελάς)
1989: "ΗΛΕΚΤΡΑ" Τράγωδια Σοφοκλή, (1990 επαναλήψεις)
1990: "Η ΒΕΤΤΕΡΑ", Ηθογραφία, μουσική κωμωδία του Η. Καπετανάκη.
1991: "ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ" Κωμωδία Αριστοφάνη, (1992 επαναλήψεις)
1992: "ΔΕΛΗΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΥΙΟΣ" του Α. Σακελάρη, (Τιμητική Βραδιά).
1992: "Ο ΚΛΕΨΑΣ...ΤΟΥ ΚΛΕΨΑΝΤΟΣ" Σάτιρα, Ντάριο Φο.
1993: "ΥΛΙΚΟ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ" Βασισμένο στην τραγωδία του Σοφοκλή, (επαν. 1994-95).
1995: "ΠΑΡΟΔΟΣ ΘΗΒΩΝ" και "ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΟΡΕΣΤΗ" του Ι. Καμπανέλλη.
1995: "ΦΑΥΣΤΑ", Σάτιρα, Μποστ (1996 επαναλήψεις).
1997: "ΠΕΡΠΙΛΩ ΕΙΣ ΤΟ ΔΑΣΟΣ" (παιδικό) Σ. Μιχαηλίδου.
1997: "Η ΜΥΤΙΛΗΝ ΜΑΣ...ΕΝΑ ΤΡΑΝΟ ΧΟΥΡΙΟ", Λεσβ. Επιθ. των Χ. Μανώλη, Μηνά.
1997: "ΦΙΛΟΝΙΚΙΑ", του Μαριβώ, (1998 επαναλήψεις).
1998: "Η ΣΑΜΙΑ", Κωμωδία του Μενάνδρου, (στο Αρχαιολογικό Μουσείο Μυτιλήνης)
1999: "ΜΕ ΔΥΝΑΜΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΗΦΙΣΙΑ", Κωμωδία των Δ. Κεχαΐδη - Ε. Χαβιαρά.
2000: "ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ", Δραματοποίηση Α. Σεφτελή

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

- Α) Στο Ευρωπαϊκό - Διεθνές Φεστιβάλ του Gorringer της Γερμανίας, εκπροσωπώντας την Ελλάδα με τις "Εκκλησιάζουσες" του Αριστοφάνη (21-11-92).
Β) Στο 10ο Παγκόσμιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου του MONACO (1993) & στο XXI CONGRESS I.A.T.A, ως μέλος και εκπροσωπώντας την Ελλάδα με τις "Εκκλησιάζουσες".
Γ) Στην Ελλάδα, και στα 10 Φεστιβάλ "ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ" των ερασιτεχνικών Θιάσων Αιγαίου που διοργανώνουν κάθε χρόνο το Υπουργείο Αιγαίου και η Γ.Γ.Λ.Ε., στα νησιά του Αιγαίου: Μυτιλήνη, Χίος, Σάμο, Ρόδο, Λήμνο, Σύρο, Νάξο.
Δ) Στη συνάντηση "Θεατρικές Αναζητήσεις στο Αιγαίο, '95" του Πνευματικού Ιδρύματος Σάμου "Ν. Δημητρίου" (Πυθαγόρειο 2-7 Μαρτίου 1995)
Ε) Στο 12ο Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου (Καρδίτσα 23-30 Μαρτίου 1996), με τα μονόπρακτα "Πάροδος Θηβών" και "Γράμμα στον Ορέστη" του Ι. Καμπανέλλη. Έλαβε: το βραβείο καλύτερης παράστασης, Α' βραβείο σκηνοθεσίας, Α' βραβείο γυναικείου ρόλου, Α' βραβείο δεύτερου αντρικού ρόλου. (Επανάληψη: Αρχαίο Θέατρο Μυτιλήνης)